

РЕШЕНИЕ

№ 4339

гр. София, 10.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 22.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11228** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124б, ал.4 от Закона за акцизите и данъчните складове във вр. с чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от „Рент Експерт България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, ап.3, представлявано от управителя Р. Р. Н., подадена чрез пълномощник адв. И. Т. Л., против Заповед № ЗТД-5800-630/32-1033319 от 08.10.2024г., издадена от директора на Териториална дирекция Митница С. на Агенция „Митници“, с която на основание чл. 124б, ал.1 и ал.2 от ЗАДС, чл.124в, ал.2 от ЗАДС, чл. 59, ал.1 и ал.2 от АПК и чл. 124б, ал.3 от ЗАДС, спрямо дружеството е наложена принудителна административна мярка (ПАМ)– запечатване на търговски обект– магазин за цигари и алкохол „А.-Р.“, находящ се на адрес [населено място], [улица], стопанисван от „Рент Експерт България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за срок от един месец. Със същата заповед е забранен достъпът до обекта, отново за срок от 1 месец, разпоредено е наличните стоки да останат в обекта на отговорност на нарушителя, на основание чл.124в, ал.2 от ЗАДС.

Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на обжалваната заповед по съображения за липса на компетентност на издателя ѝ, неспазване на установената форма, неправилно приложение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и несъответствие с целта на закона. Сочи се, че в Заповед № ЗТД-5800-630/32-1033319 от 08.10.2024г. е цитирана разпоредбата на чл. 124б, ал. 1 и ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните

складове, като основание за издаване на същата, във връзка с издаденото Наказателно постановление № ВС2024/5800-432/НП. Изложени са подробни съображения за незаконосъобразност на издаденото Наказателно постановление, поради което се претендира, че Заповед за налагане на принудителна административна мярка е неоснователна и следва да бъде отменена. По изложените в жалбата съображения моли за отмяна на оспорения акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.Ц., която поддържа жалбата и моли обжалваната заповед за налагане на ПАМ да бъде отменена. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък (л.113).

Ответната страна – директор на Териториална дирекция Митница С. на Агенция „Митници“, редовно призован, не се явява, и не се представлява. По делото е постъпила молба от 21.01.2025г., с която сочи невъзможност за явяване в съдебно заседание. Моли да не бъде даван ход на делото поради процесуална недопустимост на подадената жалба, поради липса на правен интерес, като излага подробни аргументи в писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна, следното:

На 15.04.2024г., около 13,00ч. в [населено място], във връзка с проведена специализирана полицейска операция на територията, обслужвана от 01 РУ-СДВР, съгласно утвърден план с рег.№ 225р-12520/2024г. на началника на 01 РУ-СДВР, по противодействие на разпространение на акцизни стоки без платен акциз и пресичане на нерегламентирана търговска дейност, от служители на сектор П. при 01 РУ-СДВР в състав инсп.Б. и инсп.П., е извършена проверка на търговски обект-магазин за цигари и алкохол „А.-Р.“, находящ се на адрес [населено място], [улица], стопанисван от „Рент Експерт България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, ап.3, представлявано и управлявано от Р. Р. Н.. При влизане в обекта и след легитимиране със служебни карти, служителите установяват в магазина лицето И. В., назначена на трудов договор в дружеството, упражняващо търговска дейност в обекта. Служителят представя пред полицейските служители всички необходими документи за извършване на търговска дейност, сред които и Разрешение за търговия с тютюневи изделия от 25.09.2023г. и Договор за наем на стопанисвания обект от 07.08.2023г.

В хода на проверката, извършена в присъствието на служителя И. В., в търговския обект е установено наличието на акцизни стоки-общо 41 бр. различни видове бутилирани алкохолни напитки с различна вместимост, облепени с бандерол с изтекъл срок на валидност.

С протокол за доброволно предаване от 15.04.2024г. (л.78) откритите в обекта 41 бр. бутилирани алкохолни напитки, облепени с бандерол с изтекъл срок на валидност са

предадени на служител в сектор П. при 01.04.2024г.

Резултатите от проверката и извършените констатации са отразени в Констативен протокол от 15.04.2024г. по описа на 01 РУ СДВР (л.76).

По случая е образувана преписка рег.№ 225р-12621/2024г. по описа на 01 РУ СДВР и е изготвена Докладна записка до началника на 01 РУ-СДВР, с рег.№ 225р-12621/16.04.2024г. по описа на 01 РУ СДВР.

На 13.06.2024г. с Приемо-предавателен протокол (ППП) инспектор в сектор „П.“ при 01 РУ-СДВР е предал описани под опис 41 бр. бутилки алкохол на служител в Столична митница към Агенция Митници към Министерството на финансите във връзка с преписка рег.№ 225р-12621/2024г. по описа на 01 РУ С., след което с ППП рег.№ 24ССР00062/13.06.2024г. по описа на ТД Митница С., акцизните стоки са приети в склад за съхранение на задържани. Отнети и изоставени в полза на държавата стоки на ТД Митница С. (склад С.)

Съставен е АУАН № 64/05.06.2024г., срещу „Рент Експерт България“ ЕООД, връчен на същия ден на А. П. Л., собственик на дружеството. След преглед на материалите по преписката, административнонаказващият орган е установил, че липсва нотариално заверено пълномощно на Л., с което да бъде удостоверено, че има право да представлява дружеството, както и да получава АУАН и е приел, че същият не е надлежно предявен. Предприети са действия и същият е връчен при отказ на управителя на дружеството Р. Р. Н. на 23.07.2024г., удостоверено с подпис на служител на 01 РУ СДВР (л.68 гръб).

На 08.10.2024г. е издадено Наказателно постановление № BG2024/5800-432/НП. на зам.директор на ТД Митница С. на Агенция Митници, с което за административно нарушение на чл.123, ал.2, предл. първо от ЗАДС, на „Рент Експерт България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, ап.3, представлявано и управлявано от Р. Р. Н.,

1.е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв.

2.отнети са в полза на Държавата стоките предмет на нарушението и

3. дружеството е лишено от правото да упражнява дейност с акцизни стоки в обекта, където е извършено нарушението, а именно на търговски обект-магазин за цигари и алкохол „А.-Р.“, находящ се на адрес [населено място], [улица], за срок от 1 (един) месец, на основание чл.124а, ал.1, вр. с чл.123, ал.2 от ЗАДС.

С оглед издаденото наказателно постановление е издадена и процесната Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 3ТД-5800-630/32-1033319/08.10.2024г., от директора на ТД Митница П., с която на основание чл. 124б, ал.1 и ал.2 от ЗАДС, чл.124в, ал.2 от ЗАДС и чл. 59 от АПК, спрямо дружеството е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) – запечатване на търговски обект – магазин за цигари и алкохол „А.-Р.“, находящ се на адрес [населено място], [улица], за срок от 1 месец, в който е установено нарушение

по чл.123, ал.2, предл. първо от ЗАДС и е забранен достъпът до обекта, отново за един месец. Изрично в процесната заповед е посочено, че на осн. чл. 124б, ал.5 от ЗАДС, ПАМ, в частта запечатване на търговски обект се прекратява от директора на Митница С., по писмена молба на административнонаказаното лице и след като бъде доказано, че наложената с НП № BG2024/5800-432/НП по описа на ТД Митница С. на Агенция Митници, издадено от зам.директор на ТД Митница С., имуществената санкция в размер на 1000 лв. е заплатена изцяло или е заплатена сума в размер на 800 лв. по реда на чл.79б, ал.1, във вр. с ал.4 от ЗАНН.

НП№ BG2024/5800-432/НП и Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ЗТД-5800-630/32-1033319/08.10.2024г. са връчени на дружеството на 21.10.2024г.

На 22.10.2024г. по сметка на Агенция „Митници“ в „БНБ“ е постъпило плащане от „Рент Експерт България“ ЕООД, с което е заплатено наложеното с НП № BG2024/5800-432/НП административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 800 лева, на основание чл.79б, ал.1, във вр. с чл.57, ал.3 от ЗАНН, видно от приложената по делото вносна бележка (л.37). Поради това от директора на ТД Митница С. е издадена Заповед № ЗТД-5800-690/32-1055508/25.10.2024г., с която на основание чл.124б, ал.5 от ЗАДС, във вр. с чл.59, ал.1 от АПК, е прекратена принудителната административна мярка – запечатване на търговски обект-магазин за цигари и алкохол „А.-Р.“, находящ се на адрес [населено място], [улица], наложена с процесната заповед. Изрично в заповедта е посочено, че доколкото заплащането е извършено преди да са били предприети действия по фактическото запечатване на обекта по Заповед № ЗТД-5800-630/32-1033319/08.10.2024г., не е необходимо да бъдат предприемане на действия по отпечатване на обекта.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК. По отношение на възразението на ответника за недопустимост на същата, съдът посочва следното:

Със заповед № ЗТД-5800-630/32-1033319/08.10.2024г. на директора на Териториална дирекция Митница С., на основание чл. 124б, ал. 1 и ал.2 от ЗАДС, вр. чл. 124в, ал.2 от ЗАДС, чл.59, ал.1 и ал.2 АПК, вр. чл. 124б, ал.3 от ЗАДС е разпоредено запечатване на стопанисван от „Рент Експерт България“ ЕООД търговски обект– магазин за цигари и алкохол „А.-Р.“, находящ се на адрес [населено място], [улица], за срок от един месец, считано от датата на връчване на заповедта, на основание чл. 124б, ал. 1 ЗАДС и е забранен достъпа до обекта за срок от един месец, след изтичане на 24 часа от връчването на заповедта. Със същата е разпоредено наличните стоки да останат в обекта на отговорност на нарушителя, на основание чл.124в, ал.2 ЗАДС. Съдържа указание за приложението на чл.124б, ал.5 ЗАДС. Изрично е посочено, че на основание чл.124б, ал.3 ЗАДС ПАМ „Запечатване на обект“ подлежи на предварително изпълнение. В заповедта е отбелязано, че е връчена на представляващия дружеството на 21.10.2024 г.

Доколкото на 22.10.2024г. по сметка на Агенция „Митници“ е заплатено наложеното

административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 800лв., по НП № BG2024/5800-432/НП от 08.10.2024г., е издадена Заповед за прекратяване на принудителната административна мярка на основание 124б, ал.5 от ЗАДС. При препращането от чл.124б, ал. 1 от ЗАДС материална предпоставка за налагането на ПАМ запечатване на обект е налагането на наказание по чл. 124а от същия закон. Законодателната техника на препращането е използвана и за установяване на материалните предпоставки на забраната за достъп по чл. 124в, ал. 1 от ЗАДС- те са същите като на ПАМ по чл. 124б, ал. 1 от закона. Правопрекрътяващ за действието на ПАМ по чл. 124б, ал. 1 от ЗАДС юридически факт, въведен с ал. 5 на същата разпоредба, е плащането на глобата или имуществената санкция. Този юридически факт действа занапред и има за последица задължението на администрацията за *restitutio in integrum*- за отпечатване на запечатаните обекти /чл. 124б, ал. 5, изр. 2 от ЗАДС/. Плащането на имуществената санкция не засяга спора за съществуването правомощието на митническия орган да разпорежи ПАМ със задължение на адресата на мярката да търпи ограничението в правната си сфера, поради което не дисквалифицира правния интерес на адресата от решаването на този спор. Прекратяването на мярката на основание чл. 124б, ал. 5 от ЗАДС е съдържателно различно от оттеглянето на акта за налагането ѝ по реда на чл. 156 от АПК и затова не изключва допустимостта на съдебното производство на основание чл. 159, т. 3 от АПК. Прекратяването на мярката е различно и от отмяната ѝ /отмяната има ретроактивно действие, а прекратяването е занапред/ и не обезпредметява търсената съдебна защита срещу ЗНПАМ. В подкрепа на това, изрично в заповедта е посочено, че ПАМ се налага считано от датата на връчване на заповедта /връчена на 21.10.2024 г./, а забраната за достъп до обекта- след изтичане на 24 часа от връчването ѝ. Съответно заявлението, придружено с доказателства за плащане е от 22.10.2024 г., а заповедта за прекратяване на ПАМ е едва от 25.10.2024 г., връчена на 30.10.2024 г. Ето защо, съдът намира жалбата за допустима поради наличие на правен интерес от оспорващия да иска разрешаването от съда на спора относно съществуването на правомощието на митническия орган да разпорежи налагането на принудителна административна мярка (ПАМ) и относно материална законосъобразност на издадената от него заповед.

Заповедта за налагане на ПАМ е издадена от компетентен административен орган, в установената писмена форма /чл. 124б, ал. 2 ЗАДС и чл. 59, ал. 2 АПК/, като от представената по делото преписка се извеждат фактическите основания за издаването на оспорения акт, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност, съответно отмяна, по смисъла на чл. 124б, ал. 4 ЗАДС във вр. с чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във вр. с чл. 146, т. 1 и т. 2 АПК. При издаването на оспорената заповед не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществени, поради което и не са налице основания за отмяната ѝ по смисъла на чл. 124б, ал. 4 ЗАДС във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

Съгласно чл.123, ал.2, предл. първо от ЗАДС „На юридическо лице или едноличен търговец, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без бандерол, когато такъв е задължителен, или акцизни стоки, облепени с неистински или подправен бандерол или с бандерол с изтекъл срок на валидност, се налага имуществена санкция в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000

лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 2000 лв. Съгласно чл. 124а, ал. 1 ЗАДС в случаите по чл. 123, ал. 2 от с.з. лицето се лишава и от право да упражнява определена дейност или дейности в обекта или обектите, където е установено нарушението, за срок от един месец.

В конкретния случай не е спорно, че в обекта, стопанисван от дружеството са открити 41 бр. бутилирани алкохолни напитки, облепени с бандерол с изтекъл срок на валидност. На дружеството е ангажирана административнонаказателна отговорност съгласно цитираните по-горе разпоредби, като му е наложено административно наказание на основание чл. 123, ал. 2 ЗАДС и същото е лишено от правото да упражнява дейност с акцизни стоки за срок от един месец на основание чл. 124а, ал. 1 ЗАДС.

Съгласно чл. 124б, ал. 1 ЗАДС „при налагане на административно наказание по чл. 124а се прилага и принудителна административна мярка запечатване на обекта или обектите, където е установено нарушението, за срок един месец, а при повторно нарушение - за срок от 2 до 6 месеца.“.

Съгласно чл. 124в, ал. 1 ЗАДС „при налагане на принудителната административна мярка по чл. 124б, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на нарушителя, а наличните стоки, с изключение на тези, които са предмет на нарушение, се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице в срок, определен от органа, наложил принудителната административна мярка“.

По своята същност запечатването на обект и забраната за достъп до него представляват ПАМ. За налагането им, което е кумулативно, е необходимо да се установи, че лицето е извършило нарушение по смисъла на чл. 123, ал. 2 ЗАДС. Административният орган действа в условията на обвързана компетентност и той е длъжен при нарушение да издаде акт, с който да наложи съответните ПАМ.

В конкретния случай, при така констатираното нарушение органът е бил длъжен да наложи ПАМ на дружеството, тъй като не действа в условията на оперативна самостоятелност, а е обвързан от определения от законодателя в абсолютен размер срок, когато не са налице условията на повторност.

Законът не поставя условие наказателното постановление, с което за извършеното нарушение е наложено административно наказание, да е влязло в сила, за да е налице правно основание за налагане на ПАМ /така вж. Решение № 14004 от 24.11.2014 г. по адм. д. № 1415/2014 г., I отд. на ВАС/.

Настоящият съдебен състав намира обаче, че при издаването на оспорената пред него заповед за налагане на ПАМ не е спазен принципът на пропорционалност, като съобрази актуалната съдебна практика по аналогични казуси, като уточнява, че действително Решението на СЕС от 4 май 2023 г. по дело С-97/21, MV – 98, както и цитираното в него Решение на СЕС от 5 май 2022 г. по дело С-570/20, BV са постановени при различни факти.

В настоящия случай двете административни наказания – имуществена

санкция и лишаването от правото да се упражнява дейност за срок от 1 месец в обекта, където е установено нарушението по чл. 123, ал. 2 ЗАДС, са наложени с НП. Предмет на настоящото производство не е НП и законодателно регламентираната възможност за налагане на две санкции за едно и също нарушение. В тази връзка би могло да се приеме, че ПАМ по чл. 124б, ал. 1 - запечатване на обекта, където е установено нарушението, също за срок от един месец, се налага с цел да обезпечи изпълнението на наложеното административно наказание лишаване от право да се упражнява определена дейност. Връзката между така наложеното административно наказание и ПАМ е видна и от разпоредбите на чл. 124а, ал. 4 и чл. 124б, ал. 5 ЗАДС, според които изпълнението на административното наказание по ал. 1 се прекратява от органа, който го е наложил, по искане на нарушителя, след като бъде доказано от него, че глобата или имуществената санкция е заплатена изцяло. В този случай се прекратява и ПАМ.

Според чл. 124в, ал. 1 при налагане на ПАМ по чл. 124б, ал. 1 се забранява и достъпът на нарушителя до обекта, в който е извършено нарушението, но този текст не разпорежда налагането на втора ПАМ, която да не се прекратява при условията на чл. 124б, ал. 5 ЗАДС.

Независимо от това, че ПАМ е пряко свързана с наложеното административно наказание, следва да се посочи, че тъй като ограничава упражняването на правата и свободите, признати от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата), тя е предвидена в закон в съответствие с чл. 52 от Хартата и кумулирането ѝ с административното наказание лишаване от право да се упражнява определена дейност в обекта, в който е извършено нарушението, е регламентирано с ясни законови разпоредби. В случая следва да бъде съобразено и обстоятелството, че тези разпоредби засягат лицата, упражняващи самостоятелно определено занятие, които са свикнали с необходимостта да показват високо равнище на предпазливост при упражняване на занятието си и от тях може да се очаква да проявяват особена грижа при оценката на свързаните с него рискове (виж т. 43 от Решение на СЕС по дело C-570/20, BV).

Що се отнася до принципа на пропорционалност, който следва да се спазва при ограничения на правата и свободите, признати от Хартата, според чл. 52 от същата, то тълкуването, дадено от СЕС в Решение от 4 май 2023 г. по дело C-97/21, MV – 98, следва да бъде съобразено. Националната правна уредба предвижда запечатване на обекта и забрана

достъпа до него да бъдат разпоредени със заповед на митническия орган още преди да е влязло в сила НП, с което е наложено административното наказание лишаване от право да се упражнява определена дейност в обекта, а според чл. 124б, ал. 3 ЗАДС тази заповед подлежи на предварително изпълнение, освен ако съдът не разпорежи друго.

НП и ПАМ се издават след провеждане на отделни и самостоятелни производства и подлежат на обжалване пред различни съдилища. Тази правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на мерките, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на нарушението. Поради това такава национална правна уредба не се допуска от член 50 от Хартата според т. 63 и диспозитива на решението на СЕС по дело C-97/21. Неспазването на принципа на пропорционалност при издаването на оспорената пред административния съд заповед, заедно с издаването на НП е основание за нейната материална незаконосъобразност. Обстоятелството, че административното наказание по чл. 124а, ал. 1 ЗАДС не е изпълнено и ПАМ по чл. 124б, ал. 1 ЗАДС не е приложена, т. е. за нарушението дружеството е санкционирано само с имуществена санкция, е неотнормено към въпроса за законосъобразността на заповедта за налагане на ПАМ. В този смисъл е и Решение №4665/15.04.2024 г. по адм. д. №976/2024 на ВАС, постановено при сходни факти.

Доколкото акцизът представлява също данък, както и че в конкретния случай от едно и също нарушение се следва ангажиране на административнонаказателна отговорност и налагането на ПАМ, следвайки духа на закона, но и съобразявайки съдебната практика относно спазване на принципа за пропорционалност, съдът намира, че за едно и също нарушение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на нарушителя се налагат административни наказания и мярка „запечатване на търговски обект“, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, като съществуващата правна уредба не осигурява координиране на производствата и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение. Напротив, налагането кумулативно на „санкции“ води до извод за тяхната несъразмерна тежест с оглед преследваната цел, т.е. същото е осъществено в противоречие с чл. 6, ал. 5 АПК.

В този смисъл въпреки, че държавната принуда при издаването на НП и налагането на ПАМ е насочена към различни цели, като принципно при ПАМ се прилага диспозицията на правната норма, а при административното наказание - санкцията на правната норма, оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 124б, ал. 4 ЗАДС във връзка с чл. 143, ал. 1 и § 1, т. 6 ДР АПК /чл. 7, ал. 1 и ал. 2 Закона за митниците във връзка с чл. 7, ал. 1 от Устройствен правилник на Агенция „Митници“/, чл. 144 АПК във връзка с чл. 80 ГПК в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдени разноски в общ размер от 1200 лева /хиляда и двеста/ лева, представляващи държавна такса и адвокатско възнаграждение, които разноски следва да бъдат заплатени от Агенция „Митници“. При произнасянето си съставът на съда констатира, че по делото липсва квитанция за внесена по сметка на АССГ държавна такса в размер на 50 лева, поради което и с оглед изхода на спора следва ответникът да бъде осъден за внесе по сметка на съда дължимата държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 124б, ал. 4 ЗАДС във връзка с чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 143, ал. 1 АПК Административен съд– София град, Трето отделение, 73- и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Рент Експерт България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, ап.3, представлявано от управителя Р. Р. Н., Заповед № ЗТД-5800-630/32-1033319 от 08.10.2024г., издадена от директора на Териториална дирекция Митница С. на Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на „Рент Експерт България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] [населено място], [улица], ет.1, ап.3, представлявано от управителя Р. Р. Н. разноски в размер на 1200 лв. (хиляда и двеста лева).

ОСЪЖДА Агенция Митници да внесе по сметка на Административен съд София- град сумата в размер на 50 /петдесет/ лева, представляваща

дължима държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: